

Muallime Hanıma Mektuplar 9

– Ali İmral · 15 Ocak 2020

Bana aşkı sorma muallime hanım,
Bunu sana istesemde anlatamam.
Çünkü bilmiyorum...

Ben şair değilim,
Yazar değilim,
Hiç bir şeyim ben...

Sadece duygu sömürüsü yapıyorum...

Bu gün kendim ile konuştum biraz,
Mırıldandım kendi kendime...

Lütfen dinle iç sesimi;

Şehrin kalabalık caddesi,
Bir çayevi,
İnsanları seyrediyorum.
Anlıyorum ki;
Renkler ve diller allahın ayetleridirler.

Ben;
Bi günahım...
Sadece,
Allahın bir kulunu,
Bir ayetini sevdim...

Mevsim bahar,
Yeşile durmuş asma bahçeleri
İçim soğuk...

Yürüyor insanlar,
Onların içinde seni arıyorum
Yoksun sen,
Yüreğim ağrıyor...

Ne zaman seni düşünsem bir sağanak yağmur,
Bulanık bir hal alıyorum.

Yazıp siliyorum...
Karalıyorum kendimi...

Bu kez gelişi güzel bıraktım harfleri,
Senin okumadığın her şiir yakılmalı...

Çok geçti zaman,
Çok savruldu,
Düştüm,
Dizlerim kanadı...

Genç kızların koynunda bahar çiçekleri açmış,
Benimse kirli sakallarımda tel tel beyazlar...

Varsın geçsin zaman,
Yeter bana kalbimde ki hatıran...

Biliyorum ;
Fotoğraflarım yaşlandı albümlerde
Ama ben sana hep,çocuksu kaldım.

Şimdi;
İnanmadığım,
Bir mucizeyi bekliyorum,
Sana şiirler biriktiriyorum,
Ben bu hüznün adını sevda koydum...

Biliyor musun?
Sen yokken,
Benim dünyamdam esrik rüzgarlar,
Kalifeyiz lisanlar geçti...

Kapandı pencerem
Çivit mavisi kapılarımda sürgü...

Usandım ben,
Kendimi kandırmaktan,
Harfleri avutmaktan...

Ne zaman,
Bir veda mektubu yazacak olsam sana,
Sigaram küllükte,
Çayım bardakta soğuyor,
Kelimeleri uzatıp duruyorum...

Sen de kendine bir bardak çay koy
Ve karadenizi seyre dal.

Dalgalara bak,
Şarkımızı söyle...

"Çarşambayı sel aldı,bir yar sevdim el aldı
Keşke,sevmez olaydım,elim koynumda kaldı"

Her çarşamba bekledim seni,
Söz vermiştin,
(Unuttun...)

Sahi(!)
Hiç aklına gelmiyor muyum?

Şimdi,
İnsanlara,
Sokaklara
Ve mevsime baktıkca...
İnancımı kaybediyorum
Aşk'a ve sana...

Senin ülkende benim yerim olmadığını anladım.
Bir sığınmacı kadar bile ...

Allaha ısmarladık,
Benim uzak ütopyam,
Hiç olmayan sevgilim...

Veda etmek bana tuhaf geliyor,
Kavuşan insanlar veda eder değil mi,
Şimdi sen söyle,
Ben ne yapayım muallime hanım...